

Grund, hvorfor jeg anbefaler dette Lovforslag, er netop, fordi det tilsigter en talrigere Bestyrelse, end i Loven af 1856 fastsat; thi jeg maa holde for, at kun, naar der bliver en talrig Bestyrelse, vil det være muligt, at Niemedet kan naas. Bestyrelsen skal være faa talrig, at der kan være Tilsyn med den hele Trængsel, som er tilstede i Kommunen, saa at ingen Trængsel kan opstaa, uden at Bestyrelsen bliver underrettet derom, og at ingen Gave kan blive tilbortbetalt, uden at man har Sikkerhed for, at det paafes, at den bliver rigtig anvendt, og det kan kun ske, naar Bestyrelsen er faa talrig, at hver enkelt Bestyrer har nogle faa Familier at se til. Det forekommer mig derfor, at en Bestyrelse paa 40 Personer i Ddense ingenlunde er for talrig, ja jeg holder for, at selv med den talrige Bestyrelse, som her er foreslaaet, vil det endda være haade nødvendigt og nyttigt, naar man virkelig skal kunne komme til det Maal, her tilsigtes ved Lovudkastet, at der da tilfalder endnu flere, som ikke ere komne ind i Bestyrelsen, tilfalder andre Hjælpere, om hvem denne veed, at de ville gaae paa Grund af deres Kendskab til og Interesse for Sagen. Den tredje Grund, hvorfor jeg anbefaler dette Lovforslag, er, fordi jeg tror, at det er nyttigt, at Loven indeholder Anvisning om, hvad det er, der tilsigtes; thi naar vi se hen til den Gavn, som Loven af 1856 har udrettet i Forhold til det Maal, man ved Lovens Vedtagelse tilsigtede, maa vi dog alle erkende, at det er overordenlig ringe Gavn, den har gjort, og det er dels, fordi Bestyrelsen har været for faatalig, og dels fordi man ikke har havt Die for, hvorledes man skulde tage Sagen, fordi man ikke har været omhyggelig nok for at samle Midlerne og ikke har stræbt efter at vække den Interesse for de Fattiges Klasse, som jeg er vis paa tilsigtedes ved Lovens Fremkomst.

Jeg maa altsaa anbefale dette Lovforslags Fremme, men jeg skulde ogsaa ønske, at Lovudkastet fik Indflydelse her i Kjøbenhavn. Jeg erkender, at der maaske ikke er nogen Kommune, hvor den frivillige Understøttelse har virket saa heldig og saa fuldstændig som her, og jeg vil sige, at det maaske netop var ved den Virksomhed, som her har fundet Sted — det er, saavidt jeg er indrør, Understøttelsesforeningen paa Kristianshavn, som var den første af denne Art, der stiftedes — og ved Beretningerne om denne Virksomhed, at Impulsen er bleven givet til, at saadanne Foreninger ogsaa ere blevne oprettede andre Steder. Det er altsaa ikke, for at det frivillige Fattigvæsen skulde komme i en bedre Gænge, at jeg ønsker, at Kjøbenhavn kunde komme med ind under Lovens Omraade, men jeg vil gjerne have Kjøbenhavn indbefattet under Loven, fordi der her i Kjøbenhavn gives en Del Indtægter, som ikke komme det frivillige Fattigvæsen til Gode, men som efter min Mening burde tilfalde det. Jeg sigter navnlig til en Indtægt, som her i Kjøbenhavn indsamles hver

eneste Søndag. De Herrer ville have lagt Mærke til, at der ombæres Tavler i Kirkerne, og det er forunderligt, at, medens denne Udfik — jeg kalder den saaledes — omtrent i alle Provindsler er bortfalden, har den vedligeholdt sig i Kjøbenhavn. I de sidste Aar er den ophørt i flere Kirker, og i Stedet for Tavlerne er der hensat Bøsser ved Indgangene, eller man har ladet Tavlerne ombære under Psalmesangen, men endnu findes der adskillige Kirker, hvor Tavlerne ombæres under Prædikenen. Jeg ansøger dette, fordi jeg kommer til at omtale Indtægten, der vindes ved disse Tavler; jeg haaber, at Forholdet maa blive forandret. Men hvad jeg i allehøjeste Grad maa fremhæve er, at Tavlerne ombæres til Gunst for det offentlige Fattigvæsen; paa Tavlerne staa skrevet, at det er til Fattigvæsenet, og jeg vil antage, at de fleste eller i alt Fald mangfoldige Givere lægge deres Skjærv i Tavlerne i den Tro, at den kommer de Fattige til Gode, men det er bekjendt nok, at dette ikke er Tilfældet; de indsamlede Penge komme Kjøbenhavns Skattevædere til Gode, og det forekommer mig saa urigtigt, at jeg næsten vil sige, at det er utiladeligt. Det er det naturligtvis retlig ikke, Ombæringen er jo endog, saavidt jeg veed, paabudt ved Lov; men jeg vil antage, at den ærede Kommunalebestyrelse her i Kjøbenhavn, Magistraten og Borgerrepræsentanterne ikke ere blevne rigtig opmærksomme paa denne Ting, thi ellers forekommer det mig, at den maatte renoncere paa en saadan Indtægt for Skattevædere, opkrævet paa denne Maade. Derfor ønsker jeg, at Kjøbenhavn kunde komme med ind under Forslaget, for at disse Indtægter kunne tilflyde Understøttelsesforeningene. Jeg hørte, at der fra en Side blev yttret, at det var en Feiltagelse, men jeg er dog vis paa, at de Indtægter, der vindes ved disse Tavler, tilfalde det offentlige Fattigvæsen, hvorimod jeg ikke er vis paa, at de Bøsser, der staae ved Indgangene til Kirkerne, og hvorpaa der staae „Til de Fattige“, ogsaa ere bestemte for det offentlige Fattigvæsen. Jeg vil tro, at disse Indtægter tilfalde de Fattige, thi hvis de ikke skulde tilfalde de Trængende, vilde det være forunderligt, at de have en saadan Paaskrift, men jeg vil tro, at Indtægten tilfalder Menighedernes Trængende og udddeles af Præsten eller af en valgt Bestyrelse i Menigheden. Det skulde være mig overmaade behageligt, om Noget kunde oplyse, at dette var Tilfældet. — Jeg tillader mig altsaa at anbefale Lovforslagets Fremme og velvillige Behandling.

Scholer: Det opvakte noget min Forundring, at den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kredts (Nessen) opponerede mod forskjellige Dele af Lovforslaget. Jeg indrømmer ham, at han kan have et andet Syn paa Sagen med Hensyn til Bestyrelserne, om hvilke han mente, at de vilde blive for store. Jeg tror nu rigtignok, at de ikke let kunne blive for store; jeg er snarere